

Krönikan över löpande händelser

Boris Weil är född 1939. Han tog studenten i Leningrad 1956. Där var han med och spred Samizdat-skrifter, bl.a. Krusjtjevs hemliga tal vid den tjugonde partikongressen (de första officiella avslöjandena om Stalinterrorn), dokument rörande Ungernrevolten etc. Boris Weil fick på grund härav, samt anklagelser för att ha organiserat en antisovjetisk studentorganisation avtjäna 8,5 år i koncentrationsläger i Sibirien och Moldavien. 1970 arresterades han på nytt och dömdes till 5 års förvisning, likaledes för att han spritt Samizdat-material. 1971 adopterades Weil av en Amnesty-grupp i Danmark. Efter förvisningstidens slut 1975 bodde han i Smolensk-området. Han ställdes 1977 inför valet mellan förm�ad internering eller "frivillig" emigration till Väst, varvid han valde det senare. Sedan oktober 1977 är han bosatt i Danmark.

För tio år sedan, den 30 april 1968, utkom i Moskva det första numret av den underjordiska tidskriften "Krönikan över löpande händelser." Den var inte tryckt utan maskinskriven - några andra medel stod inte utgivarna till buds. Idag, tio år senare, utkommer tidskriften alltjämt, oaktat alla försök att kväva utgivningen. Den pressfrihet som omtalas i såväl Sovjetunionens förutvarande som nyligen antagna grundlag, har i praktiken aldrig inneburit annat än frihet att lovröja kommunistpartiets dekret och hylla dess ledare. Den officiella sovjetiska pressen emellanåt omnämner dissidenter och oppositionella, men alltid i en förfalskad framställning, där dessa kallas "CIA-agenter," "zionister," eller "sinnessubbade individer."

Och plötsligt utkommer för första gången på 60 är en periodisk skrift, där det står att läsa om den represiva politiska rättskipningen, om represiva åtgärder som helt saknar förankring i lagtext, om livet i koncentrationsläger och fängelser, om protester riktade till regeringen och hela befolk-

ningen; här återfinns även en förteckning över Samizdat-litteratur (så kallas hela den icke-officiella litteraturen, som inte censureras av de statliga organen).

Därtigenom kan regeringen inte förfölja mänskor i tyshet, som den kunde under Stalin och Krusjtjev och världsopinionen får kännedom om det som myndigheterna söker döla.

Varje nummer av "Krönikan" bär som motto den 19:e artikeln i FNs allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna:

"Envar har rätt till diskutefrihet och yttrandefrihet. Denna rätt innefattar frihet för envar att utan ingripanden kysa diskter och frihet att röka, mottaga och sprida upplysningar och tankar genom varje slags uttrycksmedel och utan hänsyn till grunder."

Ett karaktäristiskt drag hos "Krönikan" är att den helt avstår från egna politiska eller andra kommentarer. Den förmedlar uteslutande fakta och vid de tillfällen då texter eller politiska

resolutioner återges, sker detta utan några kommentarer från redaktionens sida. På grund härav kan tidskriften inte angripas för partiskhet.

I "Krönikan" publiceras uteslutande fakta som kontrolleras. Det har endast förekommit ett fåtal felaktigheter (problemet ligger hos de oerhöra svårigheterna att inhämta fullständig och aktuell information) och dessa rättas genast till i nästkommande nummer. Av denna anledning förekommmer i varje utgåva en särskild rubrik där informationer korrigeras eller preciseras, även om rättelserna kan vara ganska obetydliga.

Det första numret av "Krönikan" (det var under Pragvären) var inte särskilt omfattande - 15-20 maskinskrivna sidor. Däremot innehöll nummer 46, som utkom nyligen, över 100 sidor. Atskilt material och dokument utges i särskilda utgåvor, som kallas "Krönikans arkiv". Även informationskällornas geografiska hemvist har genomgått en väsentlig förändring. 1968 härrörde informationerna i första hand från Moskva, Leningrad och

CONTRA

för frihet - mot socialism

nummer 6 1978

årgång 4

Novosibirsk. Idag närs redaktionen av nyhetsmaterial från landets avlägsnaste hörn, från Jakutien, Kazakstan och Sibirien.

Naturligt nog märktar inte "Krönikan" med att vidarebefordra samtliga uppgifter om politiska och religiösa förföljelser, det råder brist på resurser och korrespondenter. Därför förblir många strejker, arresteringar och offentliga protestaktioner uppublicerade. Emellertid har tidskriften fått avläggare i åtskilliga delrepubliker: i Ukraina utkommer tidskriften "Vestnik" (nyhetsshulletin), i Litauen "Den katolska Litauiska Kyrkans Krönika". I Polen utges en tidskrift av motsvarande slags.

Det påstäs att KGB-chefen Andropov i samhand med oktoberrevolutionens 50-årsjubileum 1967 försäkrat för Brezjnev att hela Samizdat-verksamheten skulle stoppas inom kort tid - en gång för alla. Men trots att många männskor arresterades, råvågsintogs på mentalsjukhus och - på senaste tiden - tvängats att lämna landet, lyckades det inte att sätta stopp för Samizdat. Vid åtskilliga tillfällen stämplade domstolarna själva urbredandet av "Kronikan över löpande händelser" som brotts-
lag.

I Väst föreställer man sig kanske opinionsbildande verksamhet enligt västerländskt mönster: en person delar på gatan i lugn och ro ut flygblad till de förbipasserande. I Sovjetunionen leder en sådan handling omedelbart till arrestering med därpå följande dom om 5-7 års fängelse - dvs. om man har tur, för man kan mycket väl bli tvängsintagen på ett mentalsjukhus för resten av livet. Nej, här måste opinionsbildningen ske med andra medel: man lämnar "Kronikan" till de personer man känner mycket väl och vågar lita på, och som dessutom är införstådda med att lämna tidskriften vidare på motsvarande sätt. Var och en sätter härvid sin existens på spel. Många törts inte ens visa "Kronikan" för sin egen äkta make/maka - det har nämligen till och med förekommit att hustrun vitnat mot sin egen man inför rätta. Atskilliga är ridda för att deras namn kan komma att omnämñas i "Kronikan" - detta är fullt tillräckligt för att kallas till förhör hos KGB.

Det är således naturligt att "Krönikan" inte kan spridas i den omfattning som skulle vara önskvärd. Läsekretsen utgörs i första hand av intelligentian, men då nu protester böjer bli allt vanligare även bland arbetarklassen - jag syftar på försöken att bilda en oberoende fackföreningsrörelse (Klebanov och hans kamrater) - kommer sakerligen kretsen av "Krönikans" läsare att vidgas avsevärt.

De politiska fångarna ser i "Krönikan" ett organ i vilket de kan publicera sina brev, protester och upprop (i efterhand får de betala för dyliga initiativ med inspråning i mörkercell, svält eller genom att de vägras besök av sina anhöriga). I "Krönikan" publiceras regelbundet forteckningar över namn som är kända i fängelser, koncentrationsläger och mentalsjukhus. Vidare publiceras adresser till fångarnas familjer, så att de människor som kan hjälpa dem materiellt eller bara med några varma och mänskliga ord kan få kontakt med dem. Myndigheterna förfoljer även sidana rent humanitära handlingar - Alexander Ginsburgs arrestering kan tjäna som talande exempel härpå.

Förföljelserna mot minoritetsgrupperna blir också noggrant dokumenterade i "Krönikan". Exempelvis har ett nummer uteslutande ägnats åt krimittaternas situation i Sovjetunionen, där de förföljts från sina ägor. En särskild rubrik i nästan varje nummer ägnas åt förföljelsen av baptisterna och andra religiösa minoriteter (t.ex. buddhisterna).

"Krönikan" offentliggör även en del hemliga dokument, till exempel de förordningar från Högsäte Sovjet, som aldrig blir offentliggjorda - dessa hemliga förordningar står i uttrycklig strid med

notiser- Sverige

Känd kärnkraftsmotståndare tar chansen

Hannes Allvén, en av kärnkraftens främsta motståndare, har skaffat sig en sommarstuga på Västkusten. Den ligger alldelvis i närheten av kärnkraftverket i Ringhals. T.o.m. så nära att den ligger i zonen för byggnadsförbud omkring kraftverket.

Arbetskraftsbristen allt värre

Arbetsgivarna klagar alltmer på att det är svårt att få tag på arbetskraft. Lediga platser kan vara obesatta i månader, trots att det finns tusentals arbetslös/a. Svårigheten att få tag på arbetskraft gäller även arbeten där det inte krävs någon speciell utbildning.

Förklaringen till svårigheterna tycks vara två: Arbetsförmedlingen är fullständigt inkompetent och ägnar sig mest åt att sätta i statistiska sammanställningar till AMS. Trots en kraftig ökning av personalen under senare år förmedlas man färre jobb! Den andra förklaringen är att många ställer alltför höga krav på sitt första jobb.

I tidningen *Arbetsgivaren* har man frågat arbetsförmedlingens biträdande distriktschef Sture Kjällström i Solna-Sundbyberg om orsaken till att ett visst företag nästan aldrig får någon arbetsökande genom arbetsförmedlingen. Kjällström förklarar att Solna-Sundbyberg har en särdeles god arbetsmarknad, arbetsförmedlingen har inte ens lyckats fylla ut alla beredskapsarbeten för ungdom! Det är tyvärr viktigare att fylla ut beredskapsarbeten än att se till att de "richtiga jobben" tas tillvara.

Studier i Öst

Konstnärsnämnden och Göteborgs stadsteater har bidragit med 30.000 kronor och en ospecifierad mängd arbetsid för att möjliggöra för 21 personer vid Göteborgs Stadsteater att resa till Östtyskland för att studera utbildning av teater-tekniker. Resan företogs på initiativ från och med arrangemang uppgjorda av Östtyska ambassaden i Stockholm.

(Göteborgs-Pastery)

den sovjetiska förfatningen. Vidare publiceras listor över de böcker som skall avlägsnas från de offentliga biblioteken och förstöras. Sådana listor utsänds i hemlighet tillsammans med regelbundet till biblioteksstyrarna.

Eftersom den sovjetiska regeringen är känslig för protester från allmänheten i Väst är dissidenterna i Sovjetunionen angellagna om att fakta om kränkningarna av de mänskliga rättigheterna blir kända i Västvärlden. Därför skickas varje nummer av "Krönikan" ut till Väst. I New York utges "Krönikan över löpande händelser" av förlaget "Chronicle Press" på ryska och engelska. I Danmark översätts mycket av materialet från "Krönikan" till danska och utges genom Sacharov-kommitténs förlag under namnet "Danizdat" (dvs danska Samizdat) och blir därmed tillgängligt för en skandinavisk läsecrets. I Sverige hämtar Contra åtskillig information från Danizdat och andra källor som bygger på "Krönikan".

Boris Weil

Björn Gillberg

Björn Gillberg i Uppsala har gjort sig känd som miljödebattör och utgivare av tidskriften Miljö och framtid. För några år sedan risade en väldsam konflikt i miljörörelsen, som resulterade i en splittring på två grupper. Det var uppenbarligen mycket välgörande för Björn Gillbergs grupp. Han har på senare tid talat klartext om kommunisternas försök att utnyttja miljörörelsen för egna syften. Miljörörelsen ska inte styras från Moskva, menar Gillberg med all rätt. I ett av de senaste numren av Miljö och framtid tar Björn Gillberg itu med Centerns Ungdomsföbund, och menar att det är synnerligen olämpligt att delta i kommunistiska propagandajippen typ Världungdomsfestivalen på Kuba.

I en rapport om terrorismen och kärnkraften, som beställts av Energikommissionen talar Gillberg också klartext. Nästan all terrorism är styrd från Moskva säger Gillberg i sin studie. Han ger också ett recept för att bekämpa terrorismen: "Vi har tidigare konstaterat att terrorismen till sin karaktär påminner om epidemier och vi menar alltså att den bör bekämpas på samma sätt, dvs. genom identifiering av smittkällan, isolering av smittkällan, behandling av smittkällan samt förebyggande åtgärder genom massvaccinering. Massvaccinering i sammanhanget är en öppen debatt om problemen".

Gillberg hävdar vidare att det finns en rak linje mellan "kommunistiska organisationer" i andra västeuropeiska länder och det nybildade Miljöförbundet. Det finns samrörе mellan denna organisation och terroristgrupper i utlandet. Gillbergs egen organisation heter Miljöcentrum.

Inte önskvärt

En försiktig utredning som behandlar väktare i privata vaktbolag och deras rätt att bär vapen konstaterar följande:

"Att skjutkungorelsen är tillämplig får den ické-önskvärda komekvensen att väktaren/ordningsvakten har rätt att - om han möts med våld eller hot om våld - använda vapnet för att gripa grova brottslingar, intagas som rynt från avsitanget av straff för grova brott eller psykiskt sjuka personer som uppbenarliggen är en fara för annans liv eller hälsa. Detta innebär att väktaren kan använda vapnet inte bara i defensivt syfte (i nödsvärn) utan i vissa mån även i offensivt syfte."

Det är Contra som står för kursiveringarna. Det byråkratiska språket betyder i klartext att utredningen tycker det skulle vara tråkigt om en beväpnad väktare som blir överfallen (det är bara då han får använda vapnet) skulle gripa en grov brottsling. För att slippa ifrån sig tråkiga händelser, som att banditer blir insydda, föreslås ändringar i förföringar som handlar om väktare, så att det inte kan inträffa något liknande framför.

LO och Jugoslavien

I LO-tidningen nummer 20 för i år uttalar sig LO-ordföranden Gunnar Nilsson om löntagfonden. Han diskuterar därvid ekonomisk demokrati och säger att man i Jugoslavien "har intressanta inslag". Jugoslavien framställs närmast som en demokratisk modell för Sverige att sträva efter!

Kroater i strykklass

Kroater behandlas sämre än alla andra invandrgrupper i Sverige. Det är bara i sammanslagt 8 kommuner i Sverige, som man respekterar kroaternas lagstadgade rätt till hemspråkundervisning för sina barn. I övriga kommuner får man välja mellan att ansluta sig till undervisningen i serbiska, eller att helt avstå. Stockholm tillhör de kommuner där kroatiskan inte accepteras, trots att det finns tusental kroater i staden, i Göteborg är inställningen betydligt mer positiv, där accepterar man kroaternas krav på språkundervisning.

På det nationella planet vägrar Invandrarverket att acceptera kroaternas organisationer på samma villkor som gäller andra invandrarsorganisationer. Man kräver att kroaternas organisation skall "godkänna" av jugoslaviska ambassaden, innan det kan bli aktuellt med stöd av den typ som ges till exempelvis den ambassaden närmaste organisationen. Av utgrundlig anledning kräver Invandrarverket inte alls samma godkännande av ambassaden när det gäller exempelvis chilenska invandrarsorganisationer.

Sjukskrivna utomlands

K. G Michanek har i en artikel i tidskriften Sunt Författnat avslöjat en populär form av missbruk av sjukförsäkringen. Utländska medborgare åker hem under semestern och sjukskriven sig så fort de kommit till hemlandet. När semestern är slut friskskriver de sig. De kan på detta sätt "spara" sin semester och dessutom få ut pengar snabbare än om de varit friska.

Michanek har studerat siffror vid försäkringskassan i Göteborg, där han funnit följande: Av kommunens 5.865 jugoslaviska medborgare sjukskrevs 202, eller 3,4%, i utlander under juli och augusti 1977. För grekerna gällde 22 av 1.016, eller 2,2%. För övriga utländska medborgare är siffrorna 62 av 32.207 eller 0,2% och för svenska medborgare 214 av 403.419 eller 0,05%.

Försäkringskassan förefaller emellertid vara på alerten och vägrar i många fall att godkänna sjukskrivningen. Flera av dessa mal har förts vidare till försäkringsdomstolen.

Det skall understyrkas att det sagda inte far uppattas som någon generell kritik mot utländska medborgare. Det var en rättskaffens jugoslav som ursprungligen gjorde försäkringskassan uppenäcksam på den tvivelaktiga verksamhet som förekom bland några få av hans landsmän.

Starkast på LO

En källa i LO-borgen uttrycker för Contra sätt missnöje med den svaga ledningen, och särskilt då ordföranden Gunnar Nilsson. Nilsson är alltför lätt att påverka i olika riktningar och är alltför snabb att ta ställning till olika frågor. Det har enligt vår sagesman lett till att många på kansliet och ute i landet blivit ordentligt missnöjda med ställningstagandet från LO-chefen. Särskilt tycks inflytandet från ett gäng unga radikaler irritera: Anna Hedberg m.fl. "De kan lura Gunnar Nilsson till nistan vad som helst." Vår sagesman säger att det är där vi borde ha den verkliga "magisterdebatten."

Vänstern tar över?

Det är inte Contras ord, utan statsminister Ola Ullstens egna. I en artikel över hela mittuppslaget i Kvällsposten fredagen den 13:e oktober, samma dag som Ola Ullsten valdes till statsminister med röstsiffrorna 39 - 66 (ja-rösterna står först), rubriken på artikeln i Kvällsposten: "Jag är en vänsterpolitiker". Alla som läst Ola Ullstens uttalande för Contra om svensk flyktingpolitik i nummer 6 1977 är säkert beredda att instämma i Ullstens karakteristik av sig själv.

nötsiser utlandet

Nepotism i Nordkorea

Tidigare har Nordkoreas diktator Kim Il-Sung framställt sin son Kim Chong-Il som naturlig efterträdare till fadern. Kim junior uppges nu ha räkt ut för en svår bilolycka, så att han ligger medvetlös utan hopp om bättre. Pappa Kim har därför letat reda på den näst bästa att efterträda sig som diktator. Valet föll på Kim Chong-Il:s halvbror Kim Kyong-Il.

Det hävdas att "bilolyckan" med Kim Chong-Il skulle varit arrangerad av en grupp unga officerare som var missnöjda med Kim Chong-Il:s politik.

(*Neue Zürcher Zeitung*)

Järnridån

Gränsen mellan Öst- och Västtyskland är 140 mil lång. Längs gränsen finns 1.083 kilometer metallnätsstängsel och 315 kilometer med dubbelt taggrädsstängsel. Längs 788 kilometer finns en särskild "skyddszon" inhägnad, som längs 491 kilometer är minerad. Där finns 1,2 miljoner minor och 22.000 automatiska "självsjutande maskiner" av typ SM70. Längs gränsen har man rivit 742 byggnader och upplanat hela byar. Sammanlagt har spärrensystemet kostat ungefär 14 miljarder kronor att upprätta! 171 människor har hittills fått sätta livet till när de försökt ta sig över gränsen.

(*Die Freiheitsglocke, Bonn*)

George McGovern

Den amerikanske senatorn George McGovern, känd för att stå långt ut på vänsterkanten och ofta betraktad som USA:s Olof Palme har föreslagit att en internationell militärstyrka skall skapas för att intervenera och få slut på folkmordet i Kambodja. Det är första gången Contra kan uttala sig positivt om McGovern.

Contras planerade bok om Kambodja av John Barron (författaren till KGB-boken!) och Anthony Paul är nu under tryckning. Korrekturläsningen är här detta nummer går i tryck avslutad.

(*McGovernapptågerna från Sverige, Paris*)

Skatteprotest som gick hem

Barbara Hutchinson ställde upp i valet till taxeringschef i San Diego, en miljöstad i södra Kalifornien på gränsen till Mexiko. Taxeringschefen växer i allmänna val. Hon satsade 19 dollar i sin valkampanj. På valsedeln angav hon som titel "Tax Protester". Hon fick 140.253 röster. Sittande taxeringschefen lyckades behålla sin post. Hon fick 425 röster fler än Barbara Hutchinson.

(*Liberius Review, Fullerton, Calif*)

Kinesiskt fiasko

Den av kineserna byggda "Tazara-järnvägen", som var den enda länken mellan Zambia och kusten, tills Zambia beslutat sig för att återuppta kommunikationerna via Rhodesia, har drabbats av den ena krisen efter den andra. Järnvägen är uppenbarligen i mycket dåligt skick, och mer än hälften av lokomotiven är ur funktion. Många vagnar är skrotfländiga. Transporttiden från koppargruvorna i Zambia till hamnen i Dar es Salaam har ökat från 12 dagar när järnvägen var ny 1976 till 22 dagar idag. Järnvägen byggdes med kinesiskt bistånd och överlämnades till regeringarna i Zambia och Tanzania för bara lite över två år sedan.

(*The Economist, London*)

Lyndon lovade

USA:s president Lyndon Johnson lovade i ett personligt budskap till Leonid Brezjnev den 18 augusti 1968 att USA inte skulle ingripa om Sovjet invaderade Tjeckoslovakien. Invasionen ägde rum natten mellan den 20 och 21 augusti. Den som hände detta är Zdeněk Mlynar i sin självbiografi "Nattfrost". Mlynar var en av männen bakom Pragvären. Han uteslöts ur kommunistpartiet 1970 och tillåts 1977 emigrera till Australien.

(*Dagens Nyheter*)

USA och Kina

USA sträcker sig allt längre för att tillgodose Kommunist-Kinas diplomatiska krav. Vi har tidigare berättat hur Dalai Lama vägrats visum till USA. Nu när oss informationen att utrikesdepartementet i Washington nyligen böjat kräva att de tibetanska flyktingar som bor i USA och vill ha pass måste ange "Kina" som födelseplats.

(*Tibetanska exilorganisationer i USA*)

Försökte fly till Sverige - avrättad

Sjökaptenen Valerij Michailovitj Sablin, född 1939, försökte segla till Sverige med sitt skepp "Stremitelnij" 1977. Han hade tidigare seglat runt på många ställen i utlandet och två gånger fått Lenin-orden. Sablin blev ertappad när han försökte föra fartyget till Sverige och dömdes till döden. Han avrättades tidigare i år.

(*Danizdat, Köpenhamn*)

Fänguppor i Leningrad

Den 23 september 1977 gjorde fängarna myteri i fängelset US-20/7 Nevski Rajon, i närheten av Leningrad. Myteriet startade som en protest mot den systematiska fysiska misshandel som lagerledningen i samarbete med vissa fänglar agnade sig åt. Omkring 800 av sammanlagt 1.700 fängar deltog i myteriet. Det krossades av militär, som använde sig av en stridsvagn för att bekämpa de upproriska. Ett par fängar dödades och 100 sändes till centralfängelset Krestij i Leningrad för rannsakan och dom. Två av fängarna, båge i tjugoföråldern, Vladimir Aitman och Nikolaj Agafonov dömdes till döden och arkebuserades.

(*Danizdat, Köpenhamn*)

Kommunister lever lyxliv

Kommunistiska pampar från Nordvietnam lever idag lyxliv i Sydvietnam. Ambetsmän och politiska kadrer från norr kör idag omkring i amerikanska lyxbilar i Sydvietnam. Kadrerna har flyttat in i de bästa husen och omger sig med all tänkbar lyx, företrädesvis amerikanska varor, som blivit kvar i landet efter kommunisternas maktövertagande. Nordvietnameserna upplever det som att "bli skickade till paradiset" när de sänds från Hanoi till Saigon. I Saigon ågnar de sig åt att leva upp amerikanska varor, för att kunna skicka hem till norr. "Även om de alltid säger att Amerika är ett dåligt land, så medger de att amerikanska varor är de bästa i världen," berättar fru Thieu Phong-Yin, som nyligen kom till Hongkong tillsammans med 51 andra flyktingar från Vietnam.

(*Göteborgs-Posten*)

Nya Contra

För första gången sänder vi nu ut ett nummer av **Contra**, som helt är framställt med fotosättningsteknik. Vi hoppas att den nya tekniken skall uppskattas av läsarna. Vi beklagar naturligtvis alla brister som uppstår i samband med intrimningen av en ny teknik. Detta gäller särskilt stilstorleken på texten i detta nummer. Genom en felleverans har vi tyvärr ännu inte fått tillgång till den stil som var avsedd för att sätta den ordinarie texten i **Contra**. Den kommer först om några veckor. Från och med nästa nummer kommer texten att vara ungefär 10% större, vilket vi hoppas skall göra **Contra** än mer lättläst.

Redaktionen

Contras nya LP ute nu

Contras sedan länge planerade LP-skiva har nu kommit ut. Det är Carl-Anders Dexter som sjunger, understörd av Blåbandet och The Freedom Sisters. Carl-Anders har skrivit de flesta låtarna själv, men en del har skrivits av den välkände amerikanska country-artisten Merle Haggard.

Det är mer än ett dussin från anti-socialistiska låtar på den nya LP:n, som heter "Sånt som för mig att ifskna till", efter en av låtarna. Vi tror inte att det någonsin tidigare getts ut en skiva av den typ som "Sånt som får mig att ifskna till" representerar.

Som en liten varning ska vi kanske säga att en del av texterna är ganska "tuffa" till sitt innehåll.

Skivan kostar 33:- och kan beställas från Contra, Box 6082, 102 32 Stockholm. Tel 08-39 66 81. Expeditionsavgift på 1:50 tillkommer vid varje beställning, och önskas skivan mot postförsort blir expeditionskostnaden 6:-.

Befälsgraderna tillbaka i kinesiska armén?

Befälsgraderna i den kinesiska armén togs bort i samband med kulturrevolutionen 1966. Dessa skall nu återinföras enligt diplomatiska källor i Peking. Detta innebär att gradbeteckningar och olika uniformer kommer att införas enligt västerländska mönster. Återinförandet av befälsgraderna kommer på uttrycklig order från det översta ledarskicket, som anser att situationen inom armén blivit för lössdippe.

I Sverige införs 1980 en ny befälsordning som syftar till att skapa en enhetlig befälskår ("yrkesbefäl") alltför korpralen till generalen.

(*Tidningen Dagen, Stockholm*)

Östs skulder växer

Östländernas skuldsättning har ökat så kraftigt att västerländska banker och andra kreditgivare har börjat bli mycket försiktiga när det gäller krediter till Ostblocket. 1976 hade Öst ett underskott i handeln med Väst på 45,2 miljarder kronor, ett belopp som täcktes av västerländsk kreditgivning. 1977 hade underskottet sjunkit till 32,7 miljarder kronor, delvis på grund av en hårdnande attityd från västerländska kreditgivare.

Comecon-blockets samlade skuldbördor till Väst uppskattades vid årsskiften 1977/78 till 200 miljarder kronor, en ökning med 20% på ett årtal.

Det innebär i praktiken att västerländska krediter finansierar den höjning av levnadstdärden i Öst, som är nödvändig för att befolkningen inte skall göra revolution. Särskilt uppenbart är detta i Polen.

Utländsktill Väst Miljarder kronor	1976	1977
Bulgarien	10,9	12,6
Tjeckoslovakien	7,8	10,8
Östtyskland	22,2	27,4
Ungern	10,5	13,5
Polen	44,5	56,6
Rumänien	10,9	13,5
Sovjet	44,9	53,9
Comecon gemensamt	17,4	19,8

(*Veckans Affärer*)

Castro och Pinochet

I förra numret av **Contra** hade vi en bild på ett sammanträffande mellan Agosto Pinochet och Fidel Castro. Många läsare har frågat hur bilden kom till, och någon har t.o.m. misstänkt oss för ett fotomontage! Bilden togs i Chile under Castros statsbesök i november 1971, när Salvador Allende var president och Agosto Pinochet arméchef. Att bilden är gammal hindrar dock inte att förbindelserna mellan Kuba och Chile utvecklats under senare år. En rad samarbetsprojekt pågår och handeln mellan de två länderna har växt kraftigt sedan Allende-tiden.

Bokrecension

Ännu en Andres Kung-bok

Andres Kung har nyligen gett ut boken "Fallet Agapov" på bokförlaget Bokad. Det är en i många stegcken spännande och framförallt mycket lättläst skildring av fallet Agapov, som när detta skrives ännu inte fått sin lösnings.

En svaghet är möjligen att boken i allt för stor utsträckning citrar svenska ledarkommentarer och officiella uttalanden om Agapov. De avsnitt som Kung skrivit själv är betydligt bättre. Inte minst intressant är studera den kompromitterande redogörelsen för hur dåvarande statsministern Olof Palme vägrade att engagera sig i fallet, och hur svenska UD på alla sätt försökte slippa ta upp fallet på ett kraftfullt sätt.

Vi får också en diskussion av andra aktuella återföreningsfall. Det finns flera olösta fall. Fem av dessa diskuteras i Kungs bok. Det gäller Igor Benkhtis som klämper för att få ut sin fru Vera Birulina och sin dotter Katja. Michail Jakusjin, mannen som ryska diplomaten försökte kidnappa utanför polishuset i Stockholm i juli 1971, arbetar för att få ut sin hustru Nina. Vladimir och Lena Kangas i Göteborg arbetar för att få ut sin maka/mor Anna (i början av oktober 1978 meddelades att Anna Kangas skulle få åtresa-visum). Vladil Lysenko arbetar för att få ut sin hustru Henrietta. Vladil Lysenko har varit sjökapten, och bland annat tjänstgjort i den sovjetiska fiskeflottan. Han berättar följande om sina erfarenheter från arbete i Sovjetts "civila" flotta: "Överallt tvingades jag delta i spionaget mot främmande länder. Flera gånger sländes jag till områden där fisk överhuvudtaget inte fanns, bara för att vi skulle bevakta någon främmande flottövning. Vi måste rapportera om alla hamnar vi besökte - seglingsdjup, försvarsanläggningar, nya järnvägs-spår och kramar med mera."

Inte minst intressant är författarens redogörelse för försöken av den svenska flygaren Karl-Göran Wickenbergh att med ett privatplan föra ut familjen Agapov. Avslöjande är i detta sammanhang inte minst de finländska myndigheternas och tidningarnas reaktion.

Oskar Bengtsson

Militarism

I Östtyskland infördes obligatorisk militärtillskrift i skolorna för barn i 15- och 16-årsåldern den 1 september i år. Bakom nyordningen ligger utbildningsministern Margot Honecker, som "handelsvis" räcker vara gift med partichefen Erich Honecker. (*The Economist, London*)

CONTRA

För frihet - mot socialism

oberoende borgerlig tidskrift
ISSN 0347 - 6472

Utgivning:

Contra utkommer med fyra tjugosidiga och två fyrsidiga nummer per år. Nästa nummer utkommer i december.

Ansvarig utgivare:

Christer Arkelors

Adresser:

Box 6082, 102 32 Stockholm
Telefon: 08-39 66 81
Box 2035, 403 11 Göteborg
Box 426, 701 06 Örebro

Prenumeration:

26 kronor (eller mark) per år.
Postgiro 85 95 89 - 4
Bankgiro 261 - 2638
Finskt postgiro 1125 82 - 9

Redaktion:

Christer Arkelors, Géza Molnár, Carl G. Holm, Sven Enberg och Oskar Bengtsson.

Medarbetare:

Stockholm: Klas von Holst; Malmö: Nils-Eric Brodin; Göteborg: Robert Gothius; Washington: Allan C. Brownfeld; London: Harry Jones; Rom: Sven-Erik Lindström; Toronto: Vincent H. Miller; Oslo: Per Danielsen.

Presslagd 1978-10-17